

Jean Reville a második osztályuk közé tartozik s így az ő kinevezése csak is a közokt. ügyi ministertől függött. Egyébiránt meg kell jegyeznem, hogy az orthodoxok nagy része, azok kiket a béke szelleme vezet, semmi ellenvetést nem tesznek a kinevezésnek. Bárcsak többségben lennének az ilyenek az Egyh. Tanácsnak legközelebről megejtendő részleges megújításánál is.

CHARRAUD D.

Gyöngymondatok.

(Ujkori írótól.)

Ellenség.

A kinek ellenségei vannak, vigyázatra tanítják s ismertebbé teszik. Sokan ellenség nélkül homályban maradtak volna. Sőt az ellenséggel szemben az ember őrizkedik az indulatoktól önmagában, melyek a külellenségnél gonoszabb belellenségei; és ez annyi, mintha amazok őriznék őt ezektől. És így az ellenség hasznos is, azaz, a kisebb rossz megvédi őt a nagyobbtól. *Petrárka.*

Elleneink kényszerítnek magunkra figyelni, s ezen uton ismerhetünk leginkább tévedéseinkre. Barátaink csak elaltatnak, csalfa önbizalomra szoktatnak, — a mi hiúságra s tudatlanságra viszen. *Malebranche.*

Hidegen nézi sokszor az alattvaló, hogy közeledik az ellenség határához; mert tudja, hogy bármelyik győzzön, az ő sorsa rabszolgaság. *Zachariü.*

Ellentét.

Nincs oly ellentét, bármily idegen legyen is, mely az emberek lelkében és magaviseletében meg ne legyen. *Guizot.*

Az ég tisztasága csak azért hat meg, mert néha láttuk azon a zivatar nyomait. *Sand György.*

Ellenzék.

Tartozzatok az ellenzékhez, nem bánom, sőt rosszaljátok is a kormány eljárását; de csak ildomosan és folyvást e jelszóval: Éljen a király! *Hugó Victor.*

Ha a közakarát folyamában felmerülnek: klubok, kásztok, kortesek, ellentársulati részletes akaratok — és ha ezek kikerülhetetlenek, azokat jobb megszaporitani, mert így erejük egymással szemben megtörik, s a közakarát jó irányba felettök győzelmesen kitűnik. *Rousseau.*

Gyűjtötte: KISS MIHÁLY.

Irodalmi értesítő.

Az emberi szellem képviselői. Irta: *Emerson Ralph Waldo.* A Magyar Tudományos Akadémia megbízásából fordította: *Szász Károly.*

Ime egy könyv, melyet a szó legjobb értelmében lehet annak nevezni. Könyv elég van, de ilyen nem sok. Ez az értelmi gyönyörnek egy könyve. Mestermű. Magának az írónak annyi kitünő munkája közt a legkitünőbb! Emerson neve olvasóink előtt nem ismeretlen. Ezelőtt több évvel közöltük »Hitszónok« című jeles tanulmányát s 1882-ben történt halálakor megemlékeztünk magáról a halhatatlan íróról. Emerson unitárius pap volt és annak a bölcselemi iránynak követője, mely Channing munkáját „transcendentalismus“ néven folytatta Uj-Angliában tovább. Egyike ama három névnek, melyek fordító kifejezése szerint „mint önálló, de testvér-csillagok csoportja, tündökölnek Amerika társadalmi s költői bölcészeti irodalma egén“, mely három név: a Channing, Emerson és Longfellowé, melyek után következnek aztán a transcendentalismus eme másik hatalmas képviselője, Parkeré is. Emerson papi hivatalával korán felhagyott, hogy magát egészen az irodalomnak szentelhesse. Boston közelében Concordban telepedett meg; itt szemlélődött árnyas kertjében, itt írta hires essay-it s „Az emberi szellem képviselőit“ is. Az emberiség szellemélete mozog lelkében, s szól a nagy emberek hasznáról, Platóról, vagy a bölcészetről, Swedenborgról, vagy a mystikusról, Montaigneről, vagy a skeptikusról, Shakespere-ről, vagy a költőről, Napoleonról, vagy a világ emberéről, Goetheról, vagy az íróról. Nem életrajzok ezek, hanem e nagy embereknek egész szelleme, hasonlíthatatlan módon felidézve. A német Grimm azt írja Emersonról: „Oly erő lakott benne, mint senki másban.“ „A dolgok oly érzetében“ visz bele, „mintha azok körülvennének.“ Szász Károly nem ismer író Shakesperen kívül, a kinek agyában az eszmék és képek — a tudás és képzelet — oly gazdagsága volna felhalmozva . . . Ifju korában olvasta először e művet és most ajándékozta meg vele irodalmunkat. Saját vallomása szerint, „fordította Shakesperet, fordította Dantét ter-